

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/90/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414201874
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5414201874.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej, sudcov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného spoločnosťou: JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanému: R. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. č. XXXX/X, XXX XX H. V., v konaní o zaplatenie sumy 1.526,56 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/55/2014-48 zo dňa 15. októbra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/55/2014-48 zo dňa 15. októbra 2014 vo výroku II., ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vo výroku III. o trovách konania potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti (výrok I.) zostáva rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/55/2014-48 zo dňa 15. októbra 2014 nedotknutý.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 96 O.s.p. zastavil konanie ohľadne zaplatenia sumy 160,72 Eur. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol s odkazom na príslušné ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka. Žalovanému náhradu pomernej časti trov konania nepriznal.

V dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na nedostatky úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania, konkrétne na odlišné údaje o úvere uvedené v bodoch 5 a 6 zmluvy, ako aj na následne jednostranne stanovené parametre úveru formulované v Oznámení veriteľa, ktoré nebolo akceptované žalovaným. Na základe uvedeného považoval okresný súd poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalovanému bola vyplatená suma 1.195,98 Eur a tento vrátil žalobcovi 1.366,40 Eur, je zjavné, že bolo splatené viac, ako bol jeho dlh, z ktorého dôvodu musela byť žaloba zamietnutá. Náhrada trov konania nebola žalovanému priznaná podľa § 142 ods. 1 O.s.p. z dôvodu jej neuplatnenia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že odvolací súd jeho návrhu vyhovie.

Uviedol, že tvrdenia žalovaného o tom, že neobdržal zmluvu o revolvingovom úvere, ani oznámenie veriteľa sa nezakladajú na pravde. Ak by žalovaný nepoznal parametre úveru, nevedel by ani o výške splátky a jej splatnosti. Žalovaný zároveň musel vedieť aj o výške ročnej percentuálnej miere nákladov.

Odvolaateľ nesúhlasil so závermi okresného súdu, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi neobsahuje zákonné náležitosti. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov nie je a objektívne ani nemôže byť výsledkom dohody zmluvných strán. Tento údaj sa nedojednáva v zmysle § 44 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale určuje sa na základe údajov, ktorú môžu a sú výsledkom dohody zmluvných strán. Obsah zmluvy bol vymedzený v jej bode 6., kde sa uvádza aj presný údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Vzhľadom na povahu zmluvy ako revolvingovej a vstupné hodnoty počítané podľa vzorca pre určenie ročnej percentuálnej miery nákladov však logicky nie je možné deklarovať RPMN pre prípad poskytnutia revolvingu, lebo sa v čase uzavretia zmluvy nevie, či bude poskytnutý, kedy; o úvere sa to vie a preto sa uvádza v bode 6. už presný údaj o RPMN. Rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení. Táto hodnota je v bode 6. zmluvy uvedená presne. Práve s ohľadom na spôsob konštituovania zmluvného vzťahu (kedy žalovaný podáva návrh na uzavretie zmluvy a predkladá ho žalobcovi a ten rozhoduje o jeho schválení) je potrebné konštatovať, že časové vyjadrenie celkových nákladov v podobe nižšej RPMN, ako je uvedená v návrhu nie je takou zmenou, výhradou či doplnením, ktoré by spĺňalo predpoklady pre aplikáciu § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Odvolaateľ rovnako nesúhlasil s tvrdeniami okresného súdu, že zmluva neobsahovala predpísané náležitosti. Zdôraznil, že zákon neukladá povinnosť uvádzať v zmluve rozpis splátky istiny, úroku a iných poplatkov, ani dátum splatnosti prvej a poslednej splátky.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok v zamietajúcom výroku a v závislom výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. V nenapadnutom výroku, ktorým bolo konanie sčasti zastavené, ostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Krajský súd považoval za potrebné zdôrazniť, že základný program sporového konania je formulovaný petítom návrhu na začatie konania, ktorým žalobca požaduje ochranu jeho práv. Je výlučne na ňom, aby na účely úspešného uplatnenia žalovaného nároku prezentoval konzistentné skutkové tvrdenia, ktoré zároveň podporí sumárom príslušných dôkazov. Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.). Dôkaznú povinnosť môže účastník plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaného. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonávajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne výnimočne aj iné než navrhnuté dôkazy a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

V posudzovanej veci bola žaloba zamietnutá predovšetkým s odôvodnením, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi účastníkmi absentovali údaje o ročnej percentuálnej miere nákladov, konečnej splatnosti úveru a o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo malo za následok vznik domnienky, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Okresný súd vyčerpávajúco a logicky vysvetlil vo svojom rozhodnutí, v čom spočívali nedostatky predloženej zmluvy, pričom s jeho argumentáciou sa druhostupňový súd stotožnil.

Údaje určujúce základné parametre poskytnutého spotrebiteľského úveru požadované kogentnými ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch musia byť v zmluve definované jednoznačným a nespochybniteľným spôsobom tak, aby mal spotrebiteľ možnosť jednoducho zistiť,

aká je výška úveru, prípadne aj dojednaného revolvingu, výška úrokovej sadzby, odmeny, ročnej percentuálnej miery nákladov atď.

Pokiaľ spomínané podstatné náležitosti zmluvy obsahovalo až neskôr doručené oznámenie veriteľa o schválení úveru a toto nebolo podpísané aj dlžníkom, nejednalo sa o dvojstranný právny úkon a nebolo ho možné považovať za súčasť zmluvy uzavretej medzi účastníkmi. Ak odvolateľ argumentoval, že spomínané oznámenie je súčasťou zmluvy o úvere, s uvedeným sa nemožno stotožniť. Vzniku zmluvy predchádza ponuka, následná akceptácia znamená uzavretie zmluvy. Ak však táto akceptácia obsahuje nové podmienky, treba ju považovať za nový návrh na uzavretie zmluvy (§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka), pretože predstavuje (nový) jednostranný prejav vôle účastníka zmluvy. Krajský súd vyhodnotil oznámenie veriteľa zaslané dlžníkovi až následne po uzavretí zmluvy ako jednostranný prejav vôle, ktorý sa mohol stať súčasťou zmluvy až jeho akceptovaním zo strany žalovaného. Spomínané oznámenie obsahovalo v porovnaní so samotnou zmluvou odlišné údaje týkajúce sa výšky revolvingu (v zmluve sa uvádzala suma 810,06 Eur, v oznámení to bolo 950,27 Eur), zmluvnej odmeny za poskytnutie úveru (v zmluve je suma 1.465,71 Eur, v oznámení až 1.697,07 Eur), ako aj ročnej úrokovej sadzby úveru o revolvingu (hoci v uvedených úrokových sadzbách bol rozdiel len 0,01%).

Pokiaľ pri uzatváraní zmluvy nedošlo k obsahovo zhodnému prejavu vôle v otázke výšky úrokovej sadzby, zmluvnej odmeny za poskytnutie úveru, či výške samotného revolvingu, potom nemal odvolací súd možnosť posúdiť vec inak, ako to učinil okresný súd. Za zavádzajúci považoval okresný súd aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedený v zmluve, ktorý bol síce totožný s údajom uvádzaným v neskôr doručenom oznámení veriteľa, avšak vzhľadom na vyššie spomínané rozdielne parametre úveru jednostranne určené veriteľom v oznámení bol zjavne vypočítaný nesprávne. Ak totiž veriteľ v oznámení o schválení úveru stanovil podstatne vyššiu odmenu za poskytnutie úveru (ktorá pri výpočte RPMN musí byť zohľadnená), musela byť aj ročná percentuálna miera nákladov vyššia.

Pre úplnosť sa žiada tiež dodať, že úvahy okresného súdu týkajúce sa rozdielnych údajov v zmluve o revolvingovom úvere, konkrétne v bodoch 5. a 6. neboli náležité. Zo zmluvy totiž jasne vyplýva, že táto bola rozdelená na „Údaje o požadovanom revolvingovom úvere“ (bod 5.) a „Údaje o schválenom revolvingovom úvere“ (bod 6.). Treba potom vychádzať zo záveru, že zmluvu uzavreli účastníci v zmysle údajov podľa bodu 6. zmluvy, ktorý obsahoval zhodný prejav vôle žalobcu a žalovaného. Nakoľko však (ako bolo uvedené vyššie) žalobca uplatnil svoje nároky aj na základe ním jednostranne formulovaného Oznámenia veriteľa zo dňa 02.10.2009 s odlišnými údajmi ako boli uvedené v zmluve, nebol tento nedostatok pre posúdenie dôvodnosti podaného odvolania podstatný.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, a preto je povinný nahradiť žalovanému trovy, ktoré mu v súvislosti s týmto konaním vznikli. Keďže si žalovaný náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a z obsahu spisu mu vznik trov aktuálneho odvolacieho konania ani nevyplýva, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.